

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint 3-szor; hétfőn s szombaton este és csütörtökön délelőtt. Kéziratok nem adóznak vissza.	Előfizethetni a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, szt.-István-tér 1.	Felolvas szerkesztő: BONITZ FERENC. Kiadótulajdonos: MILLER JÓZSEF.	Előfizetési ár: Egész évre . . . 6 frt — kr. Félévre 3 frt — kr. Negyedévre . . . 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 5 kr.	A 30 helyre osztott oldal helyenkint 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr Nyilttér soronként 50 kr. Többesziros hirdetéseknek engedmény

A néppárt revíziót követel !!

Két pásztorlevél.

(z) Mi azt kívánjuk, hogy a törvény és alkotmányos szabadság respektáltassék, hogy független bíró igazság szerint ítéljen. Mindennapi imádságunk: bár nyilatkozhatnék a nép, hogy a képviselő házat utba igazítsa. Hadd legyen a katolikus egyház és lelkiismeret szabad, szabad, a mint az akar és tud is lenni minden más hit, és szabadabb minden másnál, mert ezt a szabadságot már rég bírta e hazában, midőn még maga volt, és mert azt Üdvözítőnk úgy akarta.

Nekünk mindegy, hogy nevezik a miniszterelnököt és a többi minisztereket, mert mi nekünk elvekkkel van dolgunk és nem személyekkel. De meg azt is fel tudjuk eszünkkel érni és van is annyi türelmünk, hogy nagyon ne nyugtalanítson, a mi most történik. Mert mi tudjuk, hogy az egyházpolitikai program a válság jelenlegi megoldása által meg nem valószínűsíthető és hogy e felett végleges ítélet csak a nemzet és csakis új választások mondhatnak.

Csak egyet kérnénk, egy kegyelmet várnánk csak, azt, hogy véget érne az az üldözés, az az erőszak, mely ellenünk fordul.

Kell, hogy Szent-István országában, midőn megkongatják a katolicizmus felett a halálharangot, a kormány élén volt szabadkőműves vagy református álljon.

Mi nem idéztük fel az egyházpolitikát. Mi csak védekezünk, mert ez természeti ösztön, mert ez jogunk,

mert ez keresztény-katolikus kötelességünk és ezért *mindenképpen szükségesnek tartjuk a kath. akciót.*

Senki sem tagadja, még ellenfeink sem, hogy eddig aludtunk, hogy még nincs meg köztünk a kellő egyetértés és hogy sokáig nem tudtuk, mit akarunk. — A szent atya is int bennünket, hogy jogainkat az életben, a társaságban és államban hitünk szerint érvényesítsük. Még ha a polgári házasságról szó sem lett volna, a katolicizmusnak e hazában még akkor is fel kellett volna ébrednie és politikailag érvényesülnie. Erre *kell* a katolikus akció. Nagyon sajnáljuk, ha ez bántja némely polgártársainkat s ha a katolikus jog érvényesüléséből és létküzdelméből egyenetlenség támad, ez is csak azért, mert jogaink eddig meg voltak tagadva.

Tudjuk, hogy az egyenetlenkedés káros mindentűtt, és mindenben, de *arra a szerepre nem vállalkozhatunk és azt a helyzetet el nem fogadhatjuk, hogy a béke kedvéért kötelességet mulasztunk.* Isten, egyház és önmagunk iránti kötelesség, hogy a béke kedvéért meg ne szűnjünk mint választók és törvényhozók bármikor is a hitigazság és a kereszténység mellett szavazni, és hogy oly törvény alkotását megakadályozni, ha pedig meg van a törvény, azt megváltoztatni ne igyekezzünk, melyet lelkiismeretünk, az egyház és Isten hitünk szerint elítél.

Hát mások nem teszik azt? Hát nincs-e törvény, mely még meg nem született és már is megtámadtatott, mely meg lőn változtatva még végrehajtása előtt? Hát *oly gyenge lábon áll hazánk, hogy csak a katolicizmus áján lehet fenntartani?* Hát mi nem biznánk Istenben, hogy ebben a küzdelemben egyházunkat és hazánkat megvédi és nem engedi elpusztulni?

Mi katolikusok szervezkedni akarunk és szervezkedünk is, mi érvényesülni akarunk és fogunk is érvényesülni. Mi tudjuk, hogy az erő és bátorság alapja a jog és mi ezt a jogot, melyet a törvény ad, abban a törvényben tisztelni fogjuk és annak korlátai közt fogunk érvényesülni, de nem fél erővel akarunk érvényesülni, nem kedvetlenül, nem azzal, hogy már előre is le mondunk magunkról, nem azzal, hogy mert a polgári házasság szentesítve van, egyéb keresni valónkra is lemondunk, ne azzal, hogy a mi katolicitásunk küzdelmes, a küzdelem egyenetlenkedés, az egyenetlenkedés pedig káros, a miért is tehát — mint némelyek még a katolikusok közül is mondják — a katolikusnak nem szabad érvényesülnie, nem szabad jogot védenie, hanem meg kell magát feltétlenül adnia.

A *közös pásztorlevél* nem erre int. Ez a pásztorlevél hithűségre int és a katolicizmust kötelességei teljesítésére való bátorító felhívás. Mi ezt a püspöki kartól hálával fogadjuk és tőlünk telhetőleg meg is akarjuk szivlelni.

— A *kassai püspök pásztorlevele.* Búbics Zsigmond kassai püspök új-év alkalmából magyar nyelven irt hosszú pásztorlevelet intézett papságához. A pásztorlevél a leghatározottabban rosszalja az egyházpolitikát, nemcsak mert ez sérelmes az egyháza, hanem mert a hazára, a nemzetre nézve is káros. Rátaul továbbá azon ismeretes sajnálatos tényre, hogy az egyházpolitika nem zudult volna az egyházra, ha a lelkészek mindenben megtették volna kötelességüket, azután pedig lendületes szavakkal hazafiságra inti nemzetiségek lakta vidéken lelkészkedő papságát. Eddig minden egyes szavát helyeseljük a pásztorlevélnek. De van a pásztorlevélnek egy passzusa, melyet, bizonyára nem eléggé gondos fogalmazása miatt, nagy tetszéssel fogad a liberális sajtó. Azt mondja ugyanis a pásztorlevél, hogy

a polgári házasság szentesített törvényén változtatni már nem lehet s így ebben meg kell nyugodnunk. Aztán ostromozva azon katolikusokat, a kik liberális táborba állottak, azt mondja, hogy a katolikusokkal olyan elemek szövetkeztek, kik a magyar állam ellenségei. A pásztorlevél e szavaiból első sorban ellenünk, a kath. néppárt ellen kovácsolt fegyvert a liberális sajtó, és bár meg vagyunk róla győződve, hogy Bubicus püspök is határozottan tiltakozik szavaival ezen tendenciózus félremagyarázása ellen, mégis ki kell jelentenünk, hogy az, mintha mi hazaellenes elemekkel szövetkeztünk volna, nem egyéb, mint üres ráfógás. A pásztorlevélnek a katolikus mozgalomra vonatkozó szavaira megfelel *mai vezércikkünk*, mely mozgalmunk *olyan vezérfiának tollából ered*, kinek hithűségét és hazafiúságát eddig még ellenségei sem merték megtámadni.

A „Népnevelő.”

A magyar kath. tanítóóság régen óhajtott olyan hivatalos közlönyt, mely kizárólag érdekeit, a keresztény alapokra fektetett nevelés ügyét képviselje. A kozmopolitizmus, az ál-hazafisággal párosult vallástalanság oly tért hódított már ez idő szerint is, hogy bizony ideje, ha már-már mély álmunk nevezhető imottségünkben felébredünk, s tiszta öntudatra jutva államfentartó hazafiságunk és vallásunk érdekében a felforgató ál-liberális áramlattal szembe állunk.

Evekkel ezelőtt küzdött, illetve kezdett küzdeni a nevelés dolgában is érvényesíteni szándékozott állami nyomás ellen dr. *Komlóssy* Ferenc, midőn a kath. tanítók számára mint hivatalos közlönyt a most már régi „Népnevelő” megalapította. Áldásos működése azonban csak bizonyos körre terjedhetett; a minnek nem annyira a hanyag részvétlenség, mint inkább a tanítók szűk anyagi körülményei voltak oka.

Nagy, egy új ezezdélv kezdetéhez méltó munkát alkotott a Sz.-István-társulat, midőn a püspöki karral kezét fogva meghozta az áldozatot, egy olyan tisztán katolikus szemléletű lapnak megalapítása által, mely az

egyedül helyes krisztusi tanon, a szeretei vallásán alapuló nevelés és ennek munkásszáma teszi hozzáférhetővé a bővebb eszt mecserét.

A leghálásabb szívvel üdvözljük azért a fenkölt gondolkodásu alapítókat, és őszinte örömmel fogadják a „Népnevelő” első, be-köszöntő számát, mely talán egy szebb, boldogabb jövő zálogát rejti méhében.

Midőn az államhatalom nemcsak a közszolgálati ügyekben, hanem a nevelés terén is az irányító főhatalmat és rendelkezést magának vindikálván, azt igájába hajtani, céljainak eléréséhez eszközül használni igyekszik, az abszolutizmus terére lépett, tehát titkon hadat izent minden más, az ő céljának nem mindenben megfelelő — tehát a tisztán katolikus szemléletű — nevelési irányzatnak is. Máltán dobhatjuk tehát szembe közö a magát szabadelvűnek nevező hatalomnak, hogy a valódi, a keresztény szabadság nevében az abszolutizmust nem akarjuk, mert az meggyőződésünkkel ellentétes. Meghajlunk a kényszer előtt, de iparkodunk lerázni a nyögőt.

Ez a célja részben a „Népnevelő”-nek. S hogy nem csekély dologra vállalkozik, azt a mai nevelésügyi viszonyok igazolják. E mellett összekötő kapocs leendő a kath. szemléletű nevelés munkásai, a kath. néptanítók és egyházi főhatóságai között. Erre pedig nekünk kath. tanítóknak nagy szükségünk van.

Aki figyelmesen olvassgatta az állam hivatalos nevelésügyi lapját, a „Néptanítók Lapját”, a szerkesztőség üzenetei között sokszor akadhatott olyanokra, melyek arra engedtek következtetni, hogy egyik-másik kath. kartársunk felvilágosítást kért némely parciális dologban a szerkesztőségétől, és az következetesen mindig tartózkodott mindenemű véleménynyilvánítástól s az egyházi folsóbsághoz utasította a kérdésösködőt. Egy a liberális kormányok szubvenciójából élő laptól egyébiránt ezt nem is vehetjük zokon. Hogy a kecske is jóllakék, meg káposzta is maradjon, csak úgy lehet, ha a pásztor fél szemével és fülvél erre, a másik féllel meg amarra sandít és se itt, se amott nem akar látni, hallani semmit.

A „Népnevelő” megalapításával ez a szorult helyzet ránk nézve megszűnik. Lesz egy olyan egész országra terjedő organumunk, ahova ügyes-bajos dolgainkban bizalommal beközpontgathatunk és bizonyosak lehetünk arról, hogy páratlan nézetű ítéletet, illetve utbaigazítást nyérünk.

Ebből a szempontból is bizalommal üdvözljük a „Népnevelő”. Folytassa magasztos misszióját bátran, lobogtassa a keresztény igazságoknak sárral dobált zászlaját, s az a rímázolt piszoktól megtisztulva fogja hirdetni, hogy az Igazságot elnyomni egy időre lehet, de megsemmisíteni nincs emberi hatalom. Hiszen kétezer év tanu rá, hogy a pokol kapui sem vesznek erőt rajta.

Házy Ferenc.

A váci kath. kör megnyitása.

— Saját tudósítónktól. —

Vác, január 13.

Nagy ünnepe volt ma Vác kath. közönségének. Ma tartotta meg a nomróg alakult váci kath. kör ünnepies megnyitó ülését a tagok és meghívott vendégek tömeges részvéte mellett. Különös főnyt és országra szóló jelentőséget kölcsönözött az ünnepnek az, hogy az ülést *maga Schuster Konstantin váci püspök nyitotta meg*. Az ősz főpásztor oly örömmel üdvözölt a kath. kör létrejöttét, s annyira meg volt hatva, hogy beszédje közben könnyekre fakadt. Másik, nem kevésbé kiemelkedő momentuma az ünnepi ülésnek az, hogy *Esterházy Miklós* Mór gróf, a katolikus mozgalom ezen lelkes bajnoka és a budapesti kath. kör elnöke gyengélkedése dacára eljött a gyűlésre s ott lelkes beszédben buzdította nem csak a váci katolikusokat, hanem összes elvtársainkat a megkezdett küzdelem erélyes folytatására. *Esterházy* Miklós Mór gróf tegnapi beszéde két irányban is jelentőségteljes. Körülvonalozza ez a beszéd a katolikusok teendőit, a *kath. néppárt* törekvéseit nem csak a jelen politikai helyzettel szemben, hanem szemben a kassai püspök pásztorlevelével is s különösen ez utóbbi irányban tisztítólag hatott.

A dísz közgyűlés a következőképen folyt le.

A gyűlést délelőtt fél 11 órakor a felsővárosi plébánia-templomban mondott „Veni Sancte” előzte meg, melyen a kör tagjai rendkívül nagy számmal voltak jelen és örömmel konstatalta mindenki, hogy a vá-

TÁRCA.

A mi hetilapunk.

Ki mondom mindjárt az elején: a „Magyar Szemle” akarok beszélni: elmondani egyet-mást keletkezéséről, irányáról, íróiról nem megrendelésből, nem reklám-hajhászatból, hanem egyedül azért, hogy, a mit már annyi ember megszeretett, önként is megszeressék, hogy ezt a szépirodalmi lapot, mely egyedül katolikus, annyi sok hetilapunk között ezt a mi hetilapunkat mindnyájan megismerjük és érdeme szerint becsülni tudjuk.

1889-ben jelenik meg első száma, megjelenik csendben, szerényen, minden zaj nélkül. Nem viszik előtte a reklám dobját, a napilapok hónapokkal előbb nem jelzik megindulását, a bölcsejt nem állja körül dugszagdag barátok, nagy erszenyű protektorok fényes serege; mint a mesebeli hamupipóke szegényen indul utjára, hogy tört hódítson magának annyi fényes és gőgös társa között s hogy barátokat, olvasóközönséget szeressen magának a maga erejéből, a saját érdeme árán.

A katolikus jelzöt viseli homlokán és programja: Kizárni a szépirodalomtól a léha frivolitást és terjeszteni a tisztaságszéményt, a jót, a nemest...

Csoda-e, ha az ellen, az elzsidósodott sajtó nagyon is naivnak, tulhaladottnak találja ezt a kijelentést s kiesinylő mosolygással tér föllette napirendre; csoda-e, ha a pesszimizták — vissza gondolva elődjére, a rövid életű „Rövény”-re — nem nagy jövőt és bukást jósolnak neki s csoda-e, ha mi, az optimisták, a lelkesülők reogve figyelünk lépteire s mikor az első számok érdekes és változatos szerkesztése után hanyatlást, esést vettünk észre; csoda-e, ha életét mi is rövidnek gondoltuk?

De esalatkotunk. Nagyon kellemesen esalatkotunk.

Eleinte ugyan ingatag alapon állott. Mintha az első szerkesztő kissé mostohán viselte volna magát vele szemben, mintha nem lelkesedéssel szerkesztette volna. A tartalom nem változatos, egyhangú, sőt néha napján gyöngé, de csakhamar fordul a kecke. Rudnyánszky helyét Kaposi József foglalja el és a lap nívója kezd emelkedni. Se a kiadó, se a szerkesztő nem hajhászák a régi irodalmi nevekét: nem csapnak reklámot Jókai, Mikszáth stb. nevével. Non quis, sed quid!... lesz a jelszó s egyre-másra tűnnek föl az új nevek, fiatal, erőtelj duzzadó tehetségek, kik a „Magyar Szemle” hasábjain boesátják szárnyra tudásukat, képzeletük sokszínű pillangóit.

Megjelenik a többi közt Kincs István eredeti, zamatos magyarságu humo-

roszkjével, Törzsök Vilmos alföldi, déli bábos rajzaival, Cyprian poétikus novel-láival, Rórák Imre dorús-borus, könnyű elbeszélőseivel. Megjelennek az új poéták: Szüry János, Buday László, Bán Aladár, stb. Mind új név s egytől-egyig a „Magyar Szemle” szülöttei, gyermekei. A „Magyar Szemle”-ben kelnek szárnyra s vele nőnek, erősödnek és izmosodnak.

Vegyük hozzájuk a régieket (csak nagyjából sorolom fel őket): Keményes Ferencot, Tomor Ferencot, Dengi Jánost, Dömötör Pált, Jakab Ödönt, Pintéry Kálmánt, Erdélyi Gyulát, Körösy Albert, Murai Károlyt, Tolnai Lajost, Sántha Károlyt, Sziklay Jánost, stb. és előttünk áll — habár hiányosan — a „Magyar Szemle” írói gárdája; fényes bizonyossága a lap előkelőségének, tiszta és nemes irányának.

És a közönség?

Nos a „Magyar Szemle” megteremtette a maga olvasóközönségét, megteremtette a saját erejéből, a saját érdemei árán minden reklám nélkül. Nem tolakodott, de megszerettette magát közleményei, irányának komoly és magas erkölcsi színvonala, tisztasága által és ezért írta — hogy egyobeket ne említsék — egy zsidó rabbinus a szerkesztőnek: „Előfizetek erre a kath. szépirodalmi lapra, mert ment a frivolitástól s mert ez az egyedüli lap,

ros intelligenciája igen nagy számmal jelent meg nemcsak a misén, hanem délután a közgyűlésen is.

Délután fél 6 órakor érkezett meg Budapestről **Esterházy Miklós Móric gróf** s vele a budapesti kath. körnek vagy 30 tagból álló küldöttsége, közöttük dr. **Gyürky Ödön**, a kör titkára is.

A vendégeket a pályaudvaron nagy számú férfi- és hölgyközönség fogadta, melynek nevében dr. **Lencső Ferenc** lendületes szavakkal üdvözölte Esterházy grófot s a küldöttséget. Esterházy gróf meleg szavakkal köszönte meg a fogadtatást, aztán a Curia helyiségeibe hajtott, hol a közben már mintegy 500 főre tehető fényes közönség gyűlt össze. Különösen nagy számmal jelentek meg Vác katolikus hölgyei.

Röviddel 6 óra után megjelent a gyűlés termében **Schuster** Konstantin püspök, kit az összegyűltök zajos és lelkes éljenzésekkel fogadtak. Az éljenzés lecsillapulta után a főpásztor rövid, de lelkesítő szavakkal megnyitotta az ülést.

A „Dicsértessék a Jézus Krisztus!” keresztény-katolikus üdvözléssel kezdte s aztán végtelen örömeinek adott kifejezést, hogy itt látja a budapesti katolikus-kör küldöttségét s ennek élén **Esterházy Miklós Móric grófot**, kit a Gondviselés szent ügyünk vezéréül adott nekünk s kiben ügyünk lelkes bajnokát üdvözli. Aztán a meghatottságtól remegő hangon fejezte ki abbeli örömét, hogy végre-valahára megalkult a váci kath. kör s megnyitottának jelentvén ki az ülést, felkérte **Csávolszky József** kanonokot az ülés vezetésére.

Csávolszky kanonok erre kifejtette, hogy bár jelentéktelen pontnak látszik a váci kath. kör megnyitása, de, kérdi, vajjon nem kis pont-e a nap is, melynek sugarain milliók melegeznek? Valamint a hatalmas folyamok jelentéktelen forrásokból keletkeznek, e kör is egyik forrása akar lenni azon nagy folyamnak, mely eredetét és forrásait keletkezését a Megváltóban bírja, a mely folyam nem most keletkezett, hanem csak most jön felszínre. (Éljenzés.)

A katolikus önrzét árja lesz az a folyó, mely nem csak az alföldet, hanem fel egészen a Szepességig (Lelkes éljenzés.) el fogja árasztani a kath. önrzetet. Mikor volt szükségesebb a kereszt felemelése, vajjon a rómaiak idejében-e vagy ma? Akkor fonttal mérték az árulást, most pedig csészövénynyel, áttakon és megtövesztéssel oszközlik azt. Mi katolikusok a katolikus önrzethoz tapadunk (Lelkes éljenzés) és nem

melyet serdülő leányaimnak nyugodtan a kezébe adhatok.”
Ez a „Magyar Szemle”-nek a legfőbb dicsőrete.

Mindzezzel nem azt akartam mondani, hogy a „Magyar Szemle” a maga nemében tökéletes, csak azt akartam jelezni, hogy áll oly magas irodalmi színvonalon, mint egyéb, dobba hirdetett újságunk s hogy kiállja a versenyt legrégibb szépirodalmi lapjainkkal is. És erős a hitem, hogy ha az a háromszor törzselőfizető, a kikkel ma dicsőcsézik, megkétszereződik, a „Magyar Szemle” a magyar szépirodalmi lapok közt kiküzdí magának a legelső helyet.

Faxit Dous!

Talán rosszul esolekedtem, mikor titkokat árultam el; bocsánatot kérek érte a szerkesztőtől és kiadótól. De szükségesnek tartottam, hogy hí kópét adhassem — ha nagyjából is — a „Magyar Szemle”-multjának és jelenének.

A jövő a nagyközönségen áll.

Tisztolt olvasóim, kath. nagyközönség és mindenek, kik ellenségei az irodalmi immoralitásnak és stréberségnek, pártoljuk a „Magyar Szemle”-t. Legyen a „Magyar Szemle” a mi hetilapunk!

Sz-r F-c.

lépünk a kuba vallásunk árán senkivel (Szünni nem akaró taps és éljenzés). Mi nyomdokait akarjuk követni Nagy Lajosnak és Mátyás királynak és ezért álljunk szilárdan ősi nemzetünket folyton díszítő katolikus önrzettel, ébren és erősen. A váci katolikus kört megnyitom. (Hosszantartó taps és éljenzés.)

Ezután **Esterházy Miklós Móric gróf** emelt szót és általános figyelem közepette nagyszabásu beszédet mondott, melynek eszmemenetét a következőkben adjuk:

„Lelkes örömmel jöttem önök közé, mint családtag a családba, e rokon körbe, hol eddig is kitüntető rokonszenv kísért (Éljenzés). Készséggel jelentem meg itt a budapesti kath. kör küldöttségével, hogy testvéri üdvözlőt átadhassam önöknek. Legyenek meggyőződve, hogy a budapesti katolikus kör mindig meleg érdeklődéssel és rokonszenvvel fogja kísérni Önöket. (Éljenzés.)

Ezen súlyos és nehéz időkben nagy fontosságu és jelentőségre kiszámíthatatlan a kath. körök működése, hol kölcsönös bizalommal folytatjuk eszmecseréinket s lelki erőt nyerünk az ellenállásra. (Ugy van!) Ezért kell, hogy minél inkább tömörüljünk s egyek legyünk (Igaz! Ugy van!), hogy a harcot az egész vonalon folytathassuk. (Zajos tetszés.)

Két sulypontja van a politikai helyzetnek. (Halljuk!) Az egyik az elkeresztelési rendelet, a másik a löcsei választás. Az elsőből a még szűkkörben mozgó harc később átépült az ország minden tényezőibe (Ugy van!), társadalmunk minden rétegébe és eltiprással fenyeget mindent, a mi ellene fordul. De hát nekünk nemcsak az árral kell megküzdenünk, hanem egy határozott irányban is kell haladnunk (Ugy van!) Tagadhatatlan, hogy mi ezt politikai programunkba be nem foglalhatjuk. Hogy megküzdhessünk ellenfeleivel, esakis erős akarat és szervezkedés kell, mely minden rokon örzést felvessz magába (Hölyes! Ugy van!) Önök, kik ma itt megjelentek, ezen iránynak igykoznak megfelelni, hogy a kath. társadalom jövője biztos, és nem csak elvileg, hanem gyakorlatilag is érvényesüljön (Lelkes éljenzés.)

A löcsei választás kell, hogy folytatását találja az egész országban (Zajos tetszés) s ezért programra van szükség. Mi eddigelő védekeztünk a liberális áramlat ellen, mely jogfeladást követelt tőlünk. Vissza kell szerezni jogainkat, melyeket ellenfeleink megseborítottak. (Ugy van!) Ezentul csak is védekezni jogfeladás rovna s ezért két feladat áll előttünk. Mi akarjuk azon alapjog fentartását, mely a katolikus társadalom nevében foglalható össze s a bölcstől a sirig kísér bennünket. (Tetszés) Azon alapok mozgókonyakká váltak, melyeken megnyugvással tekinthetünk a jövő elé s ezért vissza kell helyezni a biztos alapot eredeti szilárdságába, mely a magyar katolikuság ősi erényeinek esorbitatlan visszahelyezésével eszközölhetünk. (Hölyes, ugy van!)

De ezzel nem szabad megelégednünk. Orvoslást kell kívánunk közéletünk minden terén (Zajos tetszés) és hogy ezt a célunkat olghessük, meg kell indítanunk a harcot az egész vonalon (Élénk helyesés.) Mjt nevezünk keresztény társadalomnak? A mit mi annak nevezünk, az nemcsak a tomglom s a gyóntatószék, hanem a társadalom minden nyilvánulásában kell, hogy érvényesüljön. Törvényes

utakon erőt kell tehát gyűjtenünk (Élénk tetszés). Ez általánosságban a katolikus néppárt programja (Szünni nem akaró lelkes éljenzés), mely párt a keresztény társadalmat vissza akarja helyezni eredeti jogaiba s én azon meggyőződéssel távozom e helyről, hogy ha ismét látjuk egymást, egy tömör fallanxot találunk e helyütt is a keresztény társadalom védelmére.”

Esterházy grófnak lelkesedéssel előadott beszédét zajos, szünni nem akaró taps és éljenzés követte, mely percekig tartott, a jelen voltak pedig tömegesen üdvözölték a grófot.

Mikor a esend ismét helyre állott, **Fodor Imre** előadta **Fludorovits Zsigmond**nak a diszülés alkalmából szerzett „Prologját”, melyet nagy tetszéssel fogadtak.

Ezután a kör titkára előadta a kör megalakulása történetét, melyet olvasóink nagy vonásokban már ismernek. A kör megalakításának eszméje **Csávolszky József** kanonoktól ered, a ki saját lakását ajánlotta fel a körnek. Nagy érdemeket szerzett a kör létesítése körül **Choboi Ferenc**, a váci szemcénárius igazgatója is, kit ezért a kör alelnökéül választottak. **Schuster** Konstantin megyés püspök elejétől fogva nagy odaadással támogatta a mozgalmat és lelke mélyéből örült a kath. körnek. A budapesti kath. kör megalakulása óta a váci kör a 76-ik, mely szám azóta 86-ra szaporodott s ha számításba vesszük azon kath. köröket, melyeknek alapszabályai még a belügyminiszteriumnál vannak, megközelíti a 100-at.

A diszgyűlést 1/2, 8 órakor, ugyancsak a „Curia nagytermében 200 területű bankett követte, mely fényesen sikerült. Az első felkösztönt **Kovács Ernő** 49-as örnagy nyug. feyházi igazgató mondta a királyra és a megyés püspökre. Dr. **Csösz Imre** remek s viharos tetszéssel fogadott beszédben **Esterházy Miklós Móric grófot** éltette, mint a kath. ügy egyik legkimagaslóbb alakját. **Esterházy gróf** erre a váci kath. kört éltette és zajos éljenzés közepette ismételte, hogy folytatnunk kell a harcot, hogy győzön a jobb. Fegyverünk az elvhűség s velünk nem paktálhat senki jogföldalással. **Baldzs Lajos** titkár éltette a budapesti kath. kör küldöttségét és a jelenlevő dr. **Major Ferenc** t. főorvos személyében **Székesfejérvár** katolikusait. Dr. **Major** erre köszönetet mondott a figyelemért s zajos tetszésre ragadta a jelenvölkakat, midőn kijelentette, hogy **Székesfejérvár** katolikusai együtt éreznek a váciakkal, kiknek olyan lelkes vezérek vannak.

Utána **Pintér Kálmán**, a budapesti kath. kör alelnöke lelkes szavakkal éltette a váci kath. kört.

BELFÖLD

— **Katolikus körök. Padragon,** Veszprémmegyében is megalakult a kath. kör, és mint értesülünk, meggyezerte általános az óhajítás, hogy minden községben legyen kath. kör. Mi is azt kívánjuk, hogy minden számunkban adhasunk hirt újabb körök alakításáról. — **A győri kath. kör** e hó 20 án délután 5 órakor saját helyiségében felolvasó estélyt tart. Felolvas Dr. **Németh Antal** kir. tanácsos főigazgató a kuruc dalköltészetéről, **Árva Gyéza** pedig cimbalmon kuruc dalokat játszik. — **Keleme** Antal monológot és egy nyolc tagból álló férfitar dalokat ad elő. A kör évi rendes közgyűlését f. hó 27-én délután 4 órakor tartja.

— **Véres végű hódobálódzás.** A napokban Moórrott néhány legény tréfából hóval dobálodni kezdett. Annnyira belemelegedtek a játékba, hogy nemcsak egymás föléje irányították a hógolyókat, hanem a járókelőkéhez is. Így történt, hogy a pajzán kedvű legények közül Pörhécz Imre fújbe dobta az álldogáló *Izmindé* Istvánt, a ki nem hagyta szó nélkül a dolgot. A játék-ból verekedés lett a mely csak akkor ért véget, midőn Pörhécz hasba szurta Izmindit, aki rögtön összerogyott.

— **A polgári dalkör estélye.** A „Székesfejvári polgári Dalkör“ f. évi február 17-én a „Magyar Király“ szálloda nagytermében a kör pénztára javára zártkörű, táncal egybekötött dalestélyt rendez. A dalestély alkalmával a kör által előadott dalok szövege a pénztárnál 5 kr-ért kapható. A zenét Darázs Károly jó hírnevű zenekara szolgáltatja.

— **A tóvárosi olvasó-kör közgyűlése.** A tóvárosi olvasó-kör tegnap délután 3 órákor évi közgyűlést tartotta Kenesey Gyula h. igazgató elnökleto alatt. A tagok, akik majdnem mindnyájan jelen voltak, a tisztikart újból megválasztották. Ezzelán Fesztetich Bennó gróf igazgató azt indítványozta, hogy a tagsági díjat emeljék fel 3 frtról 4-re. A közgyűlés azonban az indítványt elvetette, a mire Fesztetich Bennó gróf igazgatói tisztéről lemondott. A megüresedett állást a kör egy újabb közgyűlésen fogja betölteni. Végül Seidel Lajos rendőrfőkapitány indítványára a közgyűlés elhatározta, hogy a kör helyiségébe a telefon bevezetessék.

— **A moóri koresolya- és lawn-tennis-egylet.** F. hó 6-án véglegesen megalakult Moórrott a koresolya- és tennis-egylet, a mely bivatva van a sport-kedvelőknek nemes szórakozást nyújtani. Az egylet elnökéül Kovách Sándor főszolgabíróvá választották meg, a kinek indítványára Atzél Béla báró országgyűlési képviselőt az egylet nagy lelkesedéssel az egylet disztagiául választotta. Egyidejűleg elhatározták, hogy az egylet mecénását táviratilag üdvözöljék s tudassák vele az egylet végleges megalakulását. Határozatilag kimondatott, hogy az egylet évenként bált rendezzen, a melynek napját az egylet közösen jelöli ki. A sport-egyletnek eddig 100 tagja van. Az egylet legközelebbi bálja február 14-én lesz.

— **Mészárosok bálja.** A mézárós legények f. hó 13-án igen jól sikerült bált rendeztek a „Fehér bárán“ vendéglőben. Jelen voltak: Huszár Sándorné, Vanka Györgyné, Szabó Istvánné, Héjj Imróné, Mészáros Ferenéné, Lidol Györgyné, Máté Ferenéné, Hornik Adámné, Szalay Gyuláné asszonyok; Vécey nővérek, Vanka Czoza, Huszár nővérek, Langhammar nővérek, Oremusz Nina, Horváth Izabella, Héjj nővérek, Szalai Laura, stb. kisasszonyok. A zenét Döcsi előnyösen ismert zenekara szolgáltatta. A négyest 24 pár táncolta. A bál a reggeli órákban ért véget.

— **Dalestély Duna-Adonyban.** A „Duna Adonyi Dalogyet“ f. évi február 10-én a „Kaszinó“ termében táncmulatsággal egybekötött dalestélyt tart, a mely alkalommal Egresytől, Hubertól Dopplertől és Baethoventől gyönyörű énekeket og előadni az egylet. A jövedelem negyed része a tűzoltók javára fordíttatik.

— **Megszökött a büntetés elől.** Pusztá Lajos veröbi születésű, 22 éves, reform. vallású, nőtlen koosist a budapesti kapitányság eselédügyben II. fokú jogerős ítélettel 4 frt. bénzbüntetésben, ennek behajthatatlansága esetén 2 napi elzárásban marasztalta el. Pusztá azonban, mielőtt a büntetés leülésére került volna a dolog, suttomban megugrott s azóta nem is találják. A budapesti kapitányság elrendelte a körözését.

— **Nyomozás.** Schiffer Gézáts gondatlanságból okozott súlyos testi sértéssel vádolták a budapesti kir. törvényszék

előtt. Schiffer azonban a tett elkövetése után eltűnt Budapestről a nélkül, hogy valaki tudná, hol, merre jár. A budapesti kir. törvényszék elrendelte tehát nyomozását. Schiffer személyleírása a következő: siófoki születésű, 19 éves, izr vallású, nőtlen, bádogos legény, közép nagyságu, areszine, haja, szemöldökei, szemei barnák, beszél magyarul s németül.

* **Egyházi szerek, műhímzések,** templomi és egyesületi zászlók, miseruhák keresztuti- és oltárképek, csillárok, fehérneműek, kegytárgyak, képek és könyvek beszerzésére ajánljuk Szüts és Társa, a tibornok-érsék és Magyarország hercegprimásának udvari szállítóit. Budapest, IV. Kossuth-Lajos-utca. Árjegyzékeiket kívánatra bérmentve küldik.

Irodalom és Művészet.

— **Színház.** Nagy port vert fel a társulat Sárdou híres színművével: a „*Szókimondó asszonyosság*“, a mely szombaton és vasárnap este került színre. Az utóbbi években lábrakapott francia kórképek legnagyobbirészt pikáns jellegűek s épen ezért erkölcsi szempontból elítélendők. Igaz, mint kórképek bírnak ama vonásokkal, a melyek a kor általános jellemén kidomborodnak, de nem lehetne-e azt művészeibb esettel festeni, a mely a mellett, hogy reális, nem hagyja figyelmen kívül az idealizmust sem. Van száz meg száz eset, a mit a költő megírhat, de a tisztesség határai nem engedik ezt tenni, ha mégis van bármily fényes nevé ír, a ki ezt tenni nem átálja, ugy ne hagyja figyelmen kívül ezt a körülmenyt a tarsulat, a mely színre hozza az effele termékeket és kerüljek a mennyire lehet az erkölcsbe ütköző dolgokat. Ezt kellett volna tenni s a székesfejvári társulatnak a „*Szókimondó asszonyosság*“-gal is. Tekintetbe kellett volna vennie, hogy a hallgatóság jórésze a jó vagy a rossz iránt egyaránt fogékony ifjakból áll, a kik ez este is, a helyett, hogy pirultak volna, nevettek, tapsoltak a darab legpikánsabb részein is. Ugyancsak e helyütt felkérjük a középiskolák igazgatóit, ellenőrizzék jobban az ifjuság színpártoló kedvét. Ugyis eléggé meg van már mételeyve az ifjuság, vissza kell tartani tehát minden résztől, de különösen az erkölcsöt veszélyeztető szindarabtól, mert a mily jó hatást gyakorol a fejlődő lélekre egy jó szindarab, ép oly káros, sőt veszélyes a pikáns részletekkel telt szindarab. A mi a „*Szókimondó asszonyosság*“ előadását illeti, megérdemli a dicséretet. Zsufolt ház élvezte mindkét este s gyakori tapsviharral tüntette ki a közönség a szereplőket, a kik fölök telhetőleg ügyes alakításokat nyújtottak. A címszerep H. Léva Bertáé volt, a kit szombaton a XV. páholy, azaz néhány katonatiszt egy gyönyörű virágkosárral tisztelt meg. Szerepét jól fogta fel, könnyed, természetes játékaival magasan kiemelkedett. Egyedül a II. felvonásban előforduló segélykiáltás ellen lehetne kifogásunk, a mennyiben itt a szereplő nem volt a valóságnak hű utánozója. Hatvani (Napoleon) megfelelő szerepének s kedvvel játszott. Gyurman (Maria Karolina) jól adta a nápolyi királyneget Déri (Lefebvre) akár mint örmester, akár mint tábornagy megérdemelte a tapsot. Altalában mondhatjuk, hogy a „*Szókimondó asszonyosság*“ olyan előadásban került színre, a milyet a társulat eddig ritkán produkált.

Vasárnap délután félhelyárok mellett Lukácsi népszínmű „*Az asszony verve*“ került színre félig telt ház előtt. Az előadás elég jó volt, a szereplők közül Oláhné (Borea), Komlósi S. (Vica), Posfai E. (Zsófi) és Rárdi (Kálász) nyerték meg a közönség tetszését. (k.)

— **A „Hítségoklati Folyóirat“** szerkesztőségében, Szegeden (Alsóváros) kapható a legújabbban megjelent „*Szent Kereszt*“ című nagybőjti beszéd-sorozat. Irta Márton Mátyás. (Meer után) ára 40 kr.

— **Az „Uj Idők“-nek, Herceg Ferenc** kiűnő lapjának 4-ik száma tartalomra és kiállításra nézve még a legkényesebb igényeket is kielégíti. Irta ebbe a füzetbe Rákosi Viktor, Szomaházy István, Inczedy László, Benedek Elek és Pósa Lajos. Utóbbi pompás kis verses szövegmagyarázatot írt Patáky László egy csinos képéhez, mely az „Uj Idők“ számára készült és „A bugaci csikós“ címet viseli. Kiegészíti a kép által keltett hangulatot, hogy Lányi Géza cimbalomra ésénekre megzenésítette Pósa versét. A füzet többi képei közül kiemeljük Jendrassik „Vége“ és Vastagh Géza „Ki a legény a csárdában“ c. pályadíj nyertes festményeinek sikerült reprodukciót. Egy másik érdeme az „Uj Idők“-nek, hogy az apró rovatok is gondosan vannak megszerkesztve, mulattatók és finom ízlésre vallanak. Az „Uj Idők“ előfizetési ára egy negyedévre 2 frt.

Szerkesztői üzenetek.

H. F. Kalocsán. Nagyon szívesen, körjük a kéziratot. — M-ta. Sajnos csak csütörtökön délelőtt. — Tiszántul. Szívesen elfogadjuk, levél meg. — Udvari poéta. Meglesz, különösen a K-re vonatkozó pont. — Paks. A „*Politikai Hetiszemle*“ szerkesztősége Budapest VIII. kerepesi-ut 17. sz. a. van, előfizetési ára negyedévenként 2 frt. 50 kr. Ez a hetilap különben az objektivitáshoz még legközelebb álló liberális lapokhoz tartozik. — Dr. S. N. Finne. Megindítottak s körjük az ízeretet. — R. Gy. Nógrád-Ludány. Legközelebb. Addig is csak folytassák a megkezdett munkát. Üdv! — B. L. Lédec. Megtörtént.

Közgazdaság.

A cukor ipar.

Eddig pénzügyi politikánknak, Wekerle pénzügyminiszteri működésének két kiemelkedő momentumára mutatunk. Kellő világításba helyeztük a regále-kérdést és elfogulatlanul bíráltuk meg a valuta-rendezést és mindakettőről kimutattuk, hogy nyomukban jár az élet hallatlan megdrágulása.

Wekerle pénzügyi és nemzetgazdasági politikáját még kiegészíti a fogyasztási adó újabb rendezésével egy nagy-szabású cukor-ipar megteremtése.

Már többször volt említve e lap hasábjain, hogy hazánk cukoripara a múlt évben is haladt. Jelenleg 14 cukor-gyárunk van, melyek közül a múlt évben két új épült. Ujabban pedig még öt helyen szándékoznak cukorgyárakat építeni, a mely számba a fejer megyei cukor-gyárnak teljesen elhanyagolt ügye nincs is belefoglalva. Cukoriparunk ezen fellendülését a kormány sajtója arra használja fel, hogy új levelet fonjon a szabadelvű kormány babérkoszorujába, de ha közelebbről vizsgáljuk meg a dolgot, ugy találjuk, hogy Bánffy báró elődjét valamint sok resszortbeli kérdésben, ugy ebben sem illeti föltétlenül a kezdeményezés dicsősége.

A fogyasztási adók és a cukorgyártás kérdesei már a szeszgyártással együtt magyar nemzetgazdánk által pénzügyi és gazdasági helyzetünk javulása régi hagyományának tekintetett már a hatvanas években. Kormányfűrűink sokáig nem tudták ezekben a kérdésekben a mindig sürűbben reánk nehezödő küdöt elosztatni. Adórendszerünk csak lassan fejlődött ezen irányban, csak lassan érezte a főke

szükségét annak, hogy új tért kell foglalnia.

Ez az idő Wekerle miniszterelnökével bekövetkezett. A tőke a cukoriparral elhelyezkedett hazánkban, elhelyezkedett úgy, a mint érdekében látta: óriási vállalatokkal, melyek a tőke közelebbhozatalát gazdasági életünkhez megnehezítik és saját közreműködésüket az asszociáció útján csaknem versenyképtelenné teszik.

Ime a volt miniszterelnök pénzügyi és gazdasági politikájának legsemélyesebb része, melyre csak egész általánosságú vonatkozással kívántam emlékeztetni.

Zichy Nándor gróf.

A mértan alkalmazása az ipar és földművelés terén.*

Irtta: Csima János.

v.

Ha az ács a szobapadolat területét, valamely fal felületét, vagy pedig a kőműves a fal köbtartalmát meg tudja határozni, koránsem elég mint a fentírt mesterembernek a mértan köréből tudni és különösen a jelenkorban merítenie kell, ha munkáját előnyvel, ügyesen és a fokozódott követelményeknek megfelelően, végezni akarja; hanem beljebb kell neki hatolni a mértani szerkesztésbe, mert ez éppen az, mi munkáját könnyíti, ez éppen az, mi a munka véghezvitelénél az utat, a módot mutatja.

Oly mestermember, ki a mértani szerkesztéseket nem tudja, kinek kezébe soha közzé vagy más efféle eszköz nem volt, az nem készíthet magának pontos helyes tervet. Pedig mi tanítók igen jól tudjuk, hogy mennyire szükséges a terv a tananyag feldolgozásában, miként az építész terve a leendő ház elkészítésére, mely nélkül egyik, mint másik csak sötétben tapogatózik s minden fölfelethető ügyessége a kontárokéval határozza.

A mértani szerkesztésekre különös nagy súlyt kell fektetnünk, miután ezek majd minden mesterség gyakorlásánál az idom, az elkészítendő tárgy kiterjedésében nagy szerepet játszanak, tehát nagy fontossággal bírnak. Mértani szerkesztések nélkül valamely ferdénydedhez hasonló földterület nagyságának meghatározása nem is eszközölhető.

Mily gyönyörű eszméje van néha a leg-egyszerűbb földész vagy mestermembernek valamely épület, gép vagy célszerű eszközközlől, a mód pedig hiányzik szép eszméit másoknak oly formán, oly képletben átadni, hogy az eszméjének célszerűségét, hasznosságát belássa. Oka annak az, mert nem ismeri a mértani szerkesztéseket, mi által tisztába, biztonságba jöhetne eszméjének kivihetősége iránt.

Földadata tehát a népiskolának a tanuló kezébe adni a körzöt, vonalzó és

*) Lásd a „Fejérmegyei Napló” január 3-iki, 5-iki, 10-iki és 12-iki számait.

írónt; vezessük őket észszerű továbbhaladó uton azon cél felé, hogy ők a mértani mennyiségeket idomok szerint a mértani szerkesztéseket rajzok által előállítani s így ezáltal valamely földfölmérőst, rendszeres felosztást annál könnyebben és belátással végrehajthassanak. Az elkészített rajzból keresztessük föl általuk a mennyiség azon fötulajdonságait, melyek különösen a fölrajzolt idomnál föltűnnek és könnyen felismerhetők. Hogy pedig a mértani oktatásokat a népiskolában hasznossá s az életre kihatóvá tegyük, szükséges, gyakran tényleg és valóságosan fölméréseket a szabadban a gyermekekkel elővinni, mely alkalommal a gyermekek jól megismerkednek azon mértani eszközökkel, melyek valamely terület fölmérésének eszközlőhetősére okvetlen szükségesek. Ott a szabadban nyílik alkalma a tanulóknak az iskolában megszerzett mértani ismereteket gyakorlatilag alkalmazhatni, ott van alkalma a tanítónak tanításának azon hézagait, melyek néha a leg-alkalmasabb tanítás, a legügyesebb eljárás mellett támadtak, kitölthetni és így tanítását kiegészíteni. Mily kedves foglalkozás lehet a gyermekekre nézve azon öntudat, hogy ő a tanító oldala s utasítása mellett a szabadban valamely földterületet mérőláncal vagy öllel föl tud mérni, azt fölrajzolni és a fölrajzolás után annak négyzetterületét meghatározni képes.

Országos gazdakongresszus.

A III. országos gazdakongresszus rendezőbizottsága szombaton délután D e s s e w f f y Aurél gróf elnöklete alatt alakuló ülést tartott. A rendező bizottság megállapította a kongresszusnak tervezetét és idejét, amely szerint május hó 19—23-ik napján tartják meg. Az elfogadott tervezetből kifolyólag a kongresszus elnöke D e s s e w f f y Aurél gróf, alelnöke Bethlen András gróf és Melezer Gyula, főtitkára Forster Géza, titkára Rubinek Gyula, Serfőző Géza és Szilassy Zoltán választották meg. A rendező bizottság a kongresszus előkészítésére és szervezésére egy szervező bizottságot küldött ki. Elhatározta továbbá a rendező bizottság, hogy a kongresszuson való részvételre az összes gazdasági egyesületeken kívül meghívja az egyes szakminiszteriumokat, u. m.: a földművelési, belügyi, pénzügyi, kereskedelmi, igazságügyi és honvédelmi miniszteriumokat, s a székesfővárost is, hogy kiküldteik által a kongresszus tárgyalásain magukat képviseltesék. Ezenkívül az összes gazdasági egyesületeknek a kongresszuson tárgyalandó kérdések megküldetnek, hogy azokra nézve véleményüket nyilvánítsák. Ami magának a kongresszusnak programját illeti, erre nézve a bizottság Rubinek Gyula előadó javaslata alapján következőkben állapodott meg: A kongresszus öt szakosztályra oszlanék: ugymint 1) mezőgazdasági és szakoktatási, 2) hitel-szervezeti és adóügyi, 3) kereskedelmi és forgalmi, ipari és statisztikai, 4) munkás és eszelődügyek, telepítési és kivándorlási, 5) gazdasági érdekképviseleti szakosztályokra. E szakosztályok mindögyike 2—5 bizottságra osztatnék, a hol a kongresszusi tárgyalások tulajdonképen folynának.

— **Az egyenes adók reformja.** Wekerle volt miniszterelnök kiadta az egyenes adók reformjáról szóló munkáját két kötetben. Az első kötet tartalmazza az egyenes adók történeti fejlődését Magyarországon, a másik pedig a kiválóbb európai államoknak az egyenes adókra vonatkozó törvényeit sorolja föl.

— **A borvám konfliktus.** A „Köln. Zeitung”-nak írják Párisból, hogy az osztrák-magyar-francia borvámkérdésben békés egyezésre juthatni mindkét fél részéről csaknem lehetetlennek tartják, dacára annak, hogy egy kereskedelempolitikai szakadást mindkét fél kerülni igyekszik. Ujabbán a két vámterület között fennálló, 1884-ben létesült vámegegyezmény alapján akarnak újabb tárgyalásokat kezdeni.

— **Vetőmagvak.** (Mauthner Ödön tudósítása.) Az ünnep hetében esendes volt az üzlet és mi változás sem állott be. A gazdaközönség folytatólag érdeklődik szükséglete fedezése iránt, mely érdekek főleg lucerna lóhere és takarmányrépamag felől fordul. Takarmányrépamagot utóbbi időben némely helyről ugyszólván gyanusan olcsó áron kínálnak, minek következménye az, hogy gazdáink, még pedig joggal, úgy fajazonosság mint csiraképesség tekintetében a legmesszebb menőbb szavatolást követelik. Muharmagból a közlöteket vajmi csekélyek, ára folyton fölmenőben van, míg búkköny kovoset, baltacim pedig egyáltalán nem keresztek.

Jegyzékek 100 kilónként Budapesten

Lucerna	42—50	frt.
Lóhere, búniati	55—62	frt.
Lóhere, tiszavidéki	63—68	frt.
Lóhere, erdélyi	55—64	frt.
Tavaszi búkköny	6-80—7	frt.
Baltacim	11—11-50	frt.
Muharmag	14—15	frt.

— **Heremagvak plombázása.** A budapesti m. kir. állami vetőmag vizsgáló állomás az 1894/95 időnyben f. évi január hó 9-ig az alább megnevezett magkereskedők és termelők számára a következő mennyiségű vetőmagvakat plombázta le;

	Lucerna	Lóhere	Össz. métermáza.
Mauthner Ödön Budapest	1005	710	1715
Ullmann Károly	82	155	237
Krammer Lipót	129	73	212
Haldek Ignác	107	82	191
Magy. mezőg. szöv.	107	72	176
Gróf Teleki Arvéd, Brassó	—	178	178
Lederer testvérek, T.-Kürt	2	156	158
Deutsch Gyula, Budapest	100	—	100
Szávostz Alfonz	64	—	64
Frommer H. A. utóda	46	—	46
Nöthling Vilmos	17	19	36
Összesen	1668	1457	3126

— **Új helyi érdekű vasut.** Lakenbacher Tivadar bécsi vállalkozó egy Körmondtól Zala-Egerszögére vezető helyi érdekű vasutvonal előmunkálatára engedélyért folyamodott.

— **Fejérmegyei buza a budapesti gabonapiac.** A budapesti gabonapiacou eladatott jan. 13-án: 500 mm. 79.8 k. 6.85 frt., 400 mm. 79 k. 6.80 frt.

Hirdetések

a »Fejérmegyei Napló« részére fölvetetnek

Márián György könyvnyomdájában

SZÉKES-FEHÉRVÁR, SZ.-ISTVÁN-TÉR 1. SZÁM.

Nyomatott Márián György könyv- és műnyomdájában Székesfejérvárott.